

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ערי סומך

תובע:

מאיר חיים מולקנדוב
ע"י ב"כ עוה"ד יניב כהן

נגד

נתבע:

יעקב זר ת.נ.
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל זילברברג

מעמד. כינוי צד ג'

פסק דין

מבוא ורקע עובדתי

1. לפני תביעה שהוגשה במקורה על סך 400,000 ₪ וביסודה טענת התובע כי הנתבע עוול כלפיו בלשון הרע בעת שהוציא דיבתו רעה כי שרף את חנותו ואף הוביל להגבלת חשבוננו בבנק עם הפקדת המחאות שזה משך לטובתו לאחר בטלות הסכם השכירות של חנות זו.
2. כמתואר, בין הצדדים נכרת ביום 26.12.2011 הסכם שכירות בגין נכס ברחוב ירושלים 10 בעיר בני-ברק, בו ניהל התובע עסק לממכר מזון (להלן: "הסכם השכירות" או "ההסכם"). הצדדים האריכו מעת לעת את תקופת השכירות במושכר. תקופת השכירות האחרונה הייתה בין יום 13.3.2013 ועד יום 29.4.2014.
3. ביום 11.6.2013 פנה התובע לנתבע בבקשה לסיום ההתקשרות בהסכם. לאחר דין ודברים בין הצדדים, הוסכם כי התובע יפנה את המושכר עד יום 7.8.2013 כנגד תליית שלט חודש כחודש לפני מועד הפינוי להשכרת הנכס אלא שעוד באות יום מיועד (7.7.2013) פרצה בו שרפה שכילתה את האפשרות להשכירו (להלן: "אירוע השריפה" או "השריפה").

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3
4. בעקבות אירוע השרפה הגיש הנתבע בבית משפט זה תובענה כנגד התובע בתור שוכר, כנגד אביו וכנגד אדם בשם מאיר ניסים כהן שעברו להתחייבות התובע עלי הסכם השכירות עם הנתבע (ת"א 8795-07-17 זר נ' מולקנדוב ואח'). תובענה זו שהוגשה במקור ע"ס 345,400 ₪ יועדה לפצות את הנתבע בגין עלויות השיפוץ של המושכר עקב נזקי השריפה; דמי השכירות שהפסיד עד תום החוזה - משך 10 חודשים, ואובדן הכנסות בגין דמי שכירות נמוכים בעקבות תוצאת השריפה במושכר. ביום 1.7.2020 ניתן פסק דין בתובענה אשר הורה על קבלת התביעה בחלקה כנגד התובע ואביו, ועל דחייתה כנגד הערב הנוסף (להלן: "פסק דין השלום").
5. על פי פסק הדין, בית המשפט קיבל את עמדת הנתבע בדבר חובתו של התובע ואביו להשיב את המושכר לקדמותו ערב השריפה, ללא קשר לזהות או סיבת השריפה שפרצה בו וחייבם בגין כך לשלם לנתבע סך כולל של 127,584 ₪ - תוצר עלויות השיפוץ בסך 110,630 ₪ שהוכחו על ידו, ובגין שני חודשי שכירות שהפסיד הנתבע במהלך התקופה הראלית שבה נבצר ממנו להשכיר את החנות לשוכר חלופי אחר.
6. התובע ערער על פסק הדין (ע"א 34140-08-20 מולקנדוב ואח' נ' זר) וזה נדחה ביום 24.3.21 עוד בניהולו של הליך זה (להלן: "פסק דין בערעור"). מכאן שפסק הדין שניתן בבית המשפט השלום הינו חלוט וכך קביעותיו של בית המשפט בעניינים מסוימים הרלוונטיים לענייננו, ואשר בשל חשיבותם הם יובאו להלן.

חמצית טענות החובע

7. לעמדת התובע, הנתבע הוציא דיבתו "בכל חוצות העיר" ועשה כל שאל ידו כדי לפגוע בשמו הטוב, עת שקבע על לא עוול בכפו כי הוא שהצית את המושכר. לעמדתו, בעלי חנויות שכנות העידו בפני התובע כי הנתבע האשים את התובע בפניהם על שריפת החנות. עוד נטען כי במהלך שנת 2014 התקיימה שיחת טלפון בין הנתבע, לבין אביו של התובע

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 אשר היה ערב להסכם השכירות. במהלך השיחה סיפר הנתבע לאביו של התובע כי הוא
2 יודע בוודאות שהתובע "דאג" להצתת המושכר.
3
4 8. בעקבות דברים אלו, אביו החרים את התובע וחדל לעזור לו כלכלית. מה גם החליט שלא
5 להעניק לו מתנה ליום חתונתו בשונה מכל אחיו. דבריו של הנתבע לאביו הובילו
6 לשמועה שהתפשטה כאש בשדה קוצים במגזר החרדי. פרסום הדיבה הוביל לסלידה רבה
7 של התובע בקרב הציבור החרדי. מה גם, לשיטתו, הנתבע לא שבע והמשיך להשמיע
8 דברי דיבה בכל חוצות העיר, עת שפנה לבעלי חנויות שכנות אשר העידו בפני התובע כי
9 הנתבע פנה אליהם באשמתו בהצתת המושכר.
10
11 9. התובע הכחיש את מעורבותו באירוע השריפה. לשיטתו, בית המשפט, בהליך הקודם
12 שניהלו הצדדים, עמד על כך שאין התובע אחראי להצתה בעסק. התובע עומד על כך
13 שהתנהל כראוי וכמצופה ממנו, תיקן את הנזקים אשר נגרמו כתוצאה מהשריפה והשיב
14 את המצב לקדמותו.
15
16 10. נוסף לעמדתו, חרף כך שהנתבע הסכים לפנות את המושכר בטרם הסתיים החוזה- המשיך
17 הנתבע להפקיד המחאות שניתנו בגין דמי השכירות אשר מסר התובע במעמד החתימה.
18 המחאות אלו הופקדו בניגוד למוסכם ובמודע על ידי הנתבע. בעקבות כך, המחאה אחת
19 הוחזרה מהיעדר כיסוי, ויתרת המחאות חזרו בעקבות ביטולן על ידי התובע.
20
21 11. לעמדת התובע, המחאה שהוחזרה מהיעדר כיסוי נכללה ברשימת המחאות אשר
22 הביאו להגבלת חשבון הבנק של התובע. בעקבות כך, נגרמו לתובע נזקים רבים. לשיטתו,
23 אין מחלוקת באם הנתבע היה ממלא אחר התחייבותו ולא היה מפקיד את המחאות אזי,
24 החשבון לא היה הופך למוגבל. לראיה, צירף התובע את תדפיסי החשבון, לפיהם, למעט
25 המחאות מטעם העירייה אשר הופקדו שלא כדין- לא הוחזרו המחאות נוספות בחשבון.
26
27
28

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

תמצית טענות הנתבע

- 1
- 2
- 3 12. הנתבע מכחיש את טענותיו של התובע מכל וכל, לרבות את טענת הדיבה. לעמדתו, אין
- 4 לדון בתביעה לגופה הואיל והתביעה התיישנה ולכל הפחות הוגשה בשיהוי קיצוני וחסר
- 5 תום לב.
- 6
- 7 13. לגופן של טענות, נטען כי התובענה חסרת כל יסוד ובסיס. לשיטתו, התובענה הוגשה
- 8 כנקמה והתנכלות בעקבות ההליך הקודם שניהלו הצדדים שם פסק בית המשפט לטובת
- 9 הנתבע פיצוי בסכום של כ-158,000 ש"ח. לעמדתו, הפיצוי לא שולם על ידי התובע, מה
- 10 שאילץ את הנתבע לפתוח בהליכי הוצאה לפועל. מה גם, שיש בתובענה זו כניסיון נואל
- 11 לנהל מחדש תביעה שהוכרעה.
- 12
- 13 14. לעניין הוצאת הדיבה נטען כי הנתבע מעולם לא הפיץ ולא סיפר דבר וכי השיחה עם האב
- 14 המתוארת בכתב התביעה לא הייתה ולא נבראה וכי הניסיון להמציא שיחה בשנת 2014
- 15 היא ניסיון מגושם לעקוף את טענת ההתיישנות וכי פסק הדין קמא ניתן גם כנגד אביו של
- 16 התובע שמשמש לכאורה כעד מרכזי מטעמו.
- 17
- 18 15. בתצהיר עדותו הראשית הרחיב הנתבע את היריעה בעניין זה והוסיף כי גם לו היה מפיץ
- 19 את אחריותו של התובע לשריפת חנותו, עומדת לו הגנת תום הלב שכן לאחר השריפה
- 20 החלו להצטבר אצלו חשדות שהתובע מעורב בהצתת החנות, דבר שהוכילו בסופו של
- 21 דבר למסקנה כי לתובע אכן יש ידיים ורגליים בדבר. כך: רשות הכבאות קבעה כי מדובר
- 22 בהצתה; המשטרה מצאה לאחר השריפה שהתריס של החנות נותר פתוח ללא מנעולים;
- 23 התובע סיפר לו שהוא מסוכסך עם שותפו (הערב) כסיבה לרצונו לצאת מהמושכר;
- 24 העיתוי במועד ההצתה שהינו ביום שהתובע אמור היה להציב שלט להשכרה בחנות -
- 25 אלה ואלה עוררו בו חשד מבוסס שהתובע מעורב באירוע זה שהוביל וגרם לו נזק ממוני
- 26 פרט לטראומה הקשה הנובעת מהמצאות החנות בבניין מגורים מהגדולים בבני ברק בו
- 27 דרות משפחות וילדים רבים שהמצית סיכן אותם בצורה ממשית. אליבא הנתבע בתצהירו,
- 28 הוא סבר ועודנו סבור היום שהתובע מעורב באירוע ההצתה של חנותו.
- 29

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

16. עוד נטען כי לאחר שהוצג בפניו במרוצת הזמן שלאחר ההצתה, דו"ח חוקר של חברת הביטוח שביטחה את המושכר ושללה את הכיסוי הביטוחי מאת התובע בטענה לקביעה נחרצת לאחר חקירה מעמיקה כי התובע מעורב בהצתה זו, ולאחר שהתובע התפשר עימה על סכום זעום של 30,000 ₪ במסגרת תביעתו אותה על סכום של מאות אלפי שקלים, הוא משוכנע עוד יותר ואיתן בדעתו שצדק ולכל הפחות עומדת לו הגנת תום לב.
17. עוד נטען כי לעניין האשמות התובע אותו בהפצת דיבתו בכל "רחבי העיר", כי בסופו של דבר התובע מצמצם את ראיותיו בעניין זה לשיחה עם שני אנשים בלבד והם אשר הובאו לעדות מטעמו: האחד, אביו שהיה ערב להתחייבויותיו במושכר ואדם בשם דוד אבוקסיס שעבד בחנות סמוכה והיה בהכרות עם התובע. באשר לאב נטען כי מיד לאחר אירוע השריפה הוא שוחח עימו, והוא אמר לו שהבן שלו קשור באירוע ההצתה של המושכר ועליו לפיכך לפצות אותו עבור הנזק שנגרם לו בתור ערב כעניין אישי וכשר שלו בה. שיחה זו הייתה כאמור מיד לאחר אירוע השריפה כאשר כל טענה לגביה התיישנה. באשר למר אבוקסיס נטען כי כאשר הוא הגיע למקום השריפה, הוא מצא שם את מר אבוקסיס שהתנהל במקום "כבעל השמחה": נעמד בפתח החנות, חילק הוראות לאנשים ואף ניסה למנוע ממנו את הכניסה לחנות אף שהינו בעליה. שיחתו עימו לפיכך הייתה במקום האירוע ונגעה לזכותו להיכנס לחנות בלבד. לימים, מתוקף התנהלות זו, ולאחר שהתברר לו כי אותו אבוקסיס עובד "בשחור" בחנות עורר בליבו של הנתבע חשד כי מר אבוקסיס והתובע חברו יחדיו לשריפת החנות, מידע אותו העביר כחודש לאחר ההצתה, לחוקר חברת הביטוח, וכי מחומר החקירה שהובא לידי, התברר אותו חשד ואומת.
18. באשר לפן החוזי וטענות התובע לנזקים שנגרמו לו בעקבות הפקדת המחאות השכירות לאחר מועד תום המועד המתוכנן ליציאת התובע מהמושכר, נטען כי התובע הינו זה שאחראי בלעדית למצבו הכלכלי העגום ואין לייחס לנתבע כל קשר סיבתי בין הפקדת המחאות למצבו זה.

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

19. עוד נטען כי על פי הסכם השכירות על התובע היה להשיב לנתבע את החנות כשהיא במצב שלם ותקין ועליו היה לשלם את דמי השכירות בין שהשתמש בחנות ובין שלא. הוכח במסגרת ההתנהלות המשפטית שבין הצדדים עלי פסקי הדין שדנו במערכת היחסים החוזית בין הצדדים כי התובע לא עשה כן והדבר עיכב אותו בתיקון החנות והכשרתה מספר חודשים. לאור האמור הוא הפקיד את השיקים שנמסרו לו כאשר בפועל נפרע שיק אחד, אחד חזר "אכמ" ושאר השיקים בוטלו על ידי התובע.

דיון והכרעה

20. לצורך ההכרעה, כעולה מטענות הצדדים, הרי שיש לדון בשתי סוגיות עיקריות בתובענה זו:

הראשונה, האם הנתבע הוציא דיבתו של התובע רעה עת שהאשימו ששרף לכאורה את המושכר, או שמא הטענה התיישנה ולמצער הוגשה בשיהוי המצדיק את דחייתה מבלי לדון בגופן של טענות הדיבה.

השנייה, האם ההמחאה שהופקה על ידי הנתבע ולא כובדה בחשבון הבנק של התובע-הופקדה כדין. כפועל יוצא מכך, יש להידרש לטענה האם בגין אותה הפקדה הנתבע חב בנזקים עליהם עומד התובע בתביעתו זו.

נכון בטענות אלו לפי סדרן:

הסוגיה הראשונה: הדיבה

21. תחילה אבהיר כי טענת ההתיישנות הועלתה בראשיתו של ההליך וזאת בעקבות בקשתו של הנתבע ולאחר שניתנה לתובע זכות תגובה בעניין זה. ביום 7.12.2020 ניתנה על ידי החלטה, בה מצאתי לדחות את הדיון על טענת ההתיישנות והשיהוי עד לאחר תום פרשת העדויות, ולקבלה במסגרת עתירת הנתבע להפקדת ערובה להוצאותיו. קביעתי נבעה, בין היתר, עקב השלב הראשוני בו היה מצוי ההליך ונוכח היעדר ראיות מובהקות מצד התובע

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 לביסוס טענותיו בשאלת המועד שבו ביצע הוציא הנתבע לטענתו את דיבתו רעה. על כן
- 2 ובהתאם לקביעתי קודם- נדרש עתה לדון ולהכריע קודם בסוגיה זו.
- 3
- 4 22. לעמדת התובע, העילה לא התיישנה הואיל והוכח על בסיס עדי התביעה כי נוהלו שיחות
- 5 רבות בין הנתבע לבין עדים אלו, בהן הוציא הנתבע את דיבתו של התובע רעה. בנוסף,
- 6 לעמדתו דו"ח החקירה שנחתם ביום 8.9.2013 מלמד כי הנתבע בחר להפיץ את דיבתו
- 7 של התובע גם לחברת הביטוח, זאת לאחר אירוע ההצתה ולא בסמוך לו.
- 8
- 9 23. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בעניין זה, אני מוצא לקבוע כי יש בסיס איתן לעמדת
- 10 הנתבע בדבר התיישנות עוולת לשון הרע ועל כן דינה להידחות. בהמשך גם אראה כי
- 11 לכל הפחות עומדת לנתבע הגנת תום הלב המנויה בסעיפים 15 ו-16 לחוק איסור לשון
- 12 הרע, הרע התשכ"ה 1965 (להלן: **חוק איסור לשון הרע**), מהטעמים אותם העלה זה
- 13 בטיעוניו. דבר – אחר דבר וראשיתו בשאלת ההתיישנות.
- 14
- 15 24. אליבא הנתבע, התביעה הוגשה ביום 25.8.2020. לפיכך, כל אירוע עובר ליום 26.8.2013
- 16 התיישן. לשיטתו, הבסיס לטענת ההתיישנות טמון במכתב שנשלח לנתבע ביום
- 17 11.8.2013 באמצעות עורך דינו של התובע. במכתב זה מפרט עוה"ד כי לתובע נודע
- 18 מצדדים שלישיים שהנתבע טען בפניהם שהשריפה במושכר בוצעה על ידי התובע ובתור
- 19 שכך עוול הנתבע כלפיו בדיבה.
- 20
- 21 25. מכתב זה מהותי הוא לענייננו על אלה השניים: על מועדו ועל האמור בו ביחס לנתבע.
- 22 מועדו הינו בחלוף 7 שנים מתקופת התיישנות התביעה שהוגשה ביום 25.8.2020 שכן
- 23 הוא נושא תאריך 11.8.13. מהותו חשובה לא פחות שכן פרט לעיסוקו במחלוקת הנוגעת
- 24 למושכר, בו גם שתי הפסקאות הבאות:
- 25
- 26

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1

15. בנוסף, למרשי נודע בימים האחרונים כי בשיחות שונות עם צדדים שלישיים הפצת דברי בלע כנגד מרשי והוצאת דיבתו, עת שאמרת כי השרפה שבוצעה במושכר בוצעה באופן מכוון על ידי מרשי. דבריו אלו מהווים פרסום לשון הרע כמשמעו בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה 1965, ומקימים למרשי עילת תביעה לפיצויים ללא הוכחת נזק בסכום של 50,000 ש"ח.

16. לידיעתך, בכוונת מרשי להגיש תביעה למיצוי מלוא הסעדים המוקנים לו עפ"י כל דין בגין עוולה זו שנעשתה על ידך

2

3

26. כפי שציין זאת הנתבע, התובע לא טרח להביא את עדותם של אותם "צדדים שלישיים" או אותם "בעלי חנויות שכנות" עלומים, שלעמדתו שוחח הנתבע עימם כלפיו. הלכה למעשה נסמך התובע על עדותם בלבד של אביו ומר אבוקסיס בעניין זה, אף שמצופה היה כי לו היו באמתחתו נוספים ואחרים - באמת, היה הוא פונה אליהם למתן עדות ו/או מבקש לזמנם שלא באמצעות תצהיר עדות ראשית לבית המשפט, ככל שחששם הוא מפני הנתבע.

9

27. התובע לא עשה כן ועל כן מכאן שהאפשרות היחידה המונחת בפני בית המשפט, הינה לראות בעדי התובע עלי תביעה זו, את אותם "צדדים שלישיים" המוזכרים במכתבו של התובע לנתבע מיום 11.8.13.

13

28. סעיף 6 לחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958 המתייחס למועד תחילת ההתיישנות קובע כדלקמן:

15

"תקופת ההתיישנות מתחילה ביום שבו נולדה עילת התובענה".

17

29. סעיף 5 לחוק ההתיישנות קובע שפרק זמן ההתיישנות הינו שבע שנים. אם כך, הרי מלשון המחוקק בסעיף 6 לחוק ההתיישנות, עולה כי התיישנות התביעה נקבעת בהתאם להתיישנות עילתה. במילים אחרות, עילת התביעה מהווה נקודת הפתיחה של מרוץ תקופת ההתיישנות.

21

22

30. ומה עילת תביעה? בכך עוסקת תקנה 6 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 הקובעת כי "עילת תביעה" הינה: - "מסכת העובדות הנדרשות כדי לזכות את התובע בקבלת הסעד

24

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 שהוא מבקש". הגדרה זו תואמת את היווצרות "כוח התביעה" בידי התובע ואת המועד
- 2 שבו מתקיימות כל העובדות החיוניות הנדרשות לביסוס התביעה שניתן להצליח בה
- 3 ולזכות את התובע בסעד המבוקש.¹
- 4
- 5 31. פרופ' ישראל גלעד בספרו המחיש את עילת התביעה כאירוע המהווה רקע להיווצרות
- 6 התביעה, המצמיח תביעה או שמא סדרת תביעות קונקרטיות. כלומר, תביעות עצמאיות
- 7 נוספות (ישראל גלעד **התיישנות בדין האזרחי** 159 (2022)). מעמדו של התובע כאמור,
- 8 עולה כי עילת התביעה צמחה על סמך עדויות שונות ולמצער ביום 8.9.2013 בעת פרסום
- 9 דו"ח דוח החקירה של חברת הביטוח, בו נחקר הנתבע ביום 1.8.2013 ודבריו לעמדת
- 10 התובע נגדו היוו ראיה לעניין הוצאת דיבתו רעה.²
- 11
- 12 32. אפוא יוצא שעמדת התובע היא כי הדיבה שהוציא כנגדו הנתבע מקימה עילת תביעה בכל
- 13 מקרה בו לכאורה הוצאה דיבתו רעה על ציר הזמן לרבות שבין שיחות הנתבע עם צדדים
- 14 שלישיים עד למועד היום האחרון של פרסום דו"ח החקירה, שלא נמנה על מניין תוקפת
- 15 התיישנות. טענה זו אין בידי לקבל וזאת כיוון שהוכח כי עילת התביעה בהקשר לעוולת
- 16 לשון הרע, נוצרה עוד קודם, במועד שבו היא התיישנה. מעבר לכך אציין כי למועד
- 17 פרסום הדו"ח אין קשר עם עילת התביעה שכן מועד הוצאת הדיבה (דברים שלעמדת
- 18 הנתבע אמר לחוקר הביטוח) הוא הרלוונטי לעניין זה, שהרי ברי כי פרסום דו"ח בידי צד
- 19 ג' אינו המועד שבו נקלטו אותם דברים שלעמדת התובע אמר הנתבע לחוקר.
- 20
- 21 33. לצורך הבנת הדברים על דיוקם, מצאתי לעלות את המשל שהעלה בספרו של פרופ' גלעד
- 22 המבוסס על דברי ההסבר להצעת חוק דיני ממונות, התשע"א-2011. משל זה נועד

¹ סעיף 6 לחוק ההתיישנות קובע כי מרוץ ההתיישנות מתחיל במועד בו "נולדה עילת התובענה". בע"א 2919/07 **מדינת ישראל נ' עדנה גיא-ליפל** פסי' 39 לפסק הדין (19.9.10) נקבע כי מועד זה הוא "כאשר התגבש בידי התובע 'כוח תביעה' שפירושו כי לתובע עומדת אפשרות של ממש להגיש תביעה ולזכות בסעד המבוקש אם יעמוד בנטל ההוכחה העובדתית ובנטל המשפטי לביסוס תביעתו". אם כך, המבחן לקיומה של "עילת התובענה" לעניין ההתיישנות הוא "קיומה של עילת תביעה קונקרטית בידי התובע במובן זה שמתקיימות כל העובדות החיוניות הנדרשות לביסוס התביעה שניתן להצליח בה ולזכות בסעד המבוקש" (ראו גם: ע"א 1650/00 **זיסר נ' משרד הבינוי והשיכון** פסי' 8 לפסק דינה של כב' השופטת א' פרוקצ'ייה, (21.7.03); ע"א 244/81 **פתאל נ' קופת חולים של ההסתדרות הכללית** פסי' 8 לפסק דינו של כב' השופט ג' בד' (21.10.84); ע"א 3319/94 **פפר נ' הועדה המקומית לתכנון ובנייה** פסי' 11 לפסק דינו של כב' השופט ת' אור (18.2.97)).

² סעיף יא' לדו"ח החקירה של חברת הביטוח.

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1 להמחיש את ההבחנה בין אירוע אחד המקים עילת תביעה יחידה, לבין רצף אירועים שכל
2 אחד מהם, לרבות המאוחר, מקים עילות תביעה שונות שדוחות את מרוץ ההתיישנות
3 מיום האירוע הראשון:
4

5 "האירוע הוא הקרקע שהצמיחה את מכלול הענפים שהן
6 התביעות הקונקרטיות. עילת התביעה היא השורש המשותף
7 לקבוצת ענפים שבניהן קיימת זהות מהותית בתשתית
8 העובדתית/משפטית. במקרה השכיח הקרקע (האירוע)
9 מצמיחה ענפים (תביעות קונקרטיות) כאשר לקבוצות ענפים
10 שונות שורש שונה (עילת תביעה מובחנת). במקרי הקצה כל
11 הענפים שהצמיחה הקרקע משתייכים לאותו שורש (האירוע
12 כמכלול מקים עילת התביעה אחת שכן לכל התביעות
13 הקונקרטיות תשתית עובדתית/משפטית זהה מהותית), או
14 שלכל ענף שורש משלו (כל תביעה קונקרטית שונה מהותית
15 מחברותיה). " (שם בעמ' 159-160).
16
17 34. משל העץ שלעיל מעלה את הנמשל וכיוצא מכך את המסקנה העיקרית והחשובה
18 בעניינו- **עילת התביעה צמחה במועד בו חלף מרוץ ההתיישנות**. קביעתי זו נשענת על שני
19 אדנים מצטברים:
20
21 ראשית, הסוגיה הראשונה שנדונה בפניי נשענת על טענת התובע בתביעתו ולפיה כאמור,
22 הנתבע הוציא את דיבתו רעה עת שהאשים אותו בשריפת המושכר, בין היתר, בשיחה
23 שקיים עם אביו של התובע. האשמות שהובילו לשמועות בקרב הציבור החרדי, בו נמנים
24 הצדדים. אין חולק כי ביום 11.8.2013 נשלח אותו מכתב על ידי עו"ד מטעם התובע
25 לנתבע וזה הוגש לבית המשפט מטעם הנתבע כראיה.³ כותרו של המסמך: "הודעה על
26 סיום הסכם שכירות מיום 26.12.2011 והתראה לפני נקיטת הליכים משפטיים!". בגופו
27 של המכתב נכתב כזכור גם כך:

³ ראו החלטה מיום 5.12.2022.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1
2 "למרשי נודע בימים האחרונים כי בשיחות שונות עם צדדים שלישיים
3 הפצת דברי בלע כנגד מרשי והוצאת דיבתו, עת שאמרת כי השריפה
4 שבוצעה במושכר בוצעה באופן מכוון על ידי מרשי. דברייך אלו
5 מהווים פרסום לשון הרע כמשמעו בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-
6 1965 ומקימים למרשי עילת תביעה לפיצויים ללא הוכחת נזק בסכום
7 של 50,000 ש"ח".
8 (ההדגשות אינן במקור)
9
10 34.אם כך, הרי מלשון המכתב למד אתה שהתובע ראה בדברי הנתבע נגדו עם צדדים
11 שלישיים בתור עילת תביעה – אותה עילה אשר בגינה הוגשה תביעה זו. עוד למד אתה
12 שלתובע נודע אודות דברי הדיבה שהוצאו לכאורה על ידי הנתבע, לרבות אודות העילה
13 שמגולמת בה- בפרק הזמן שקדם לשליחת המכתב לפני יום 11.8.2013 במועד שבו כבר
14 תמה תקופת ההתיישנות בהתייחס להגדת התביעה ביום 25.8.2013 יותר מ-7 שנים לאחר
15 מכן.
16
17 **שנית**, בהתאם למשל העץ שלעיל, שורש עילת התביעה בעניינו מצוי במועד בו הנתבע
18 הוציא לראשונה את דיבתו רעה לכאורה של התובע. הרי שבהתאם לטענות התובע,
19 קיימת זהות מהותית בתשתית העובדתית עליה הוא עומד בעניין הדיבה (לשיתו, דיבתו
20 הוצאה מחמת האשמה של הנתבע כלפיו בגין הצתת המושכר). אפוא, כל הענפים (הדיבה
21 שהוצאה לעמדת התובע במועדים השונים על פי עדיו וכלה עד המועד של פרסום דו"ח
22 החקירה שנמנה במניין ימי ההתיישנות) שהצמיחה הקרקע משתייכים לאותו שורש.
23 כלומר, לאותה עילת תביעה.⁴

⁴ לחיזוק קביעתי- המבחן הנוהג לבחינת קיומה של עילת תביעה לצורך התיישנות הוא "היום בו מתגבשות לראשונה העובדות המהותיות המזכות את התובע בקיום החיוב כלפיו על ידי הנתבע" (ראו למשל ע"א 10192/07 פסגת אשדוד הנדסה אזרחית ותשתיות בע"מ נ' חן גל השקעות ומסחר בע"מ (24.5.10). אפוא, בהתאם לעניין פסגות, הרי תקופת ההתיישנות החלה עם קיומה של עילת תביעה קונקרטית שמכוחה יכול היה התובע, הלכה למעשה, לפנות לבית המשפט, להגיש את תביעתו ולזכות בסעד המבוקש בה. כל זאת כאשר מרוץ ההתיישנות יחל מאותה נקודת זמן שבה נתון בידי התובע לא רק כוח תביעה מושג, אלא גם כוח קונקרטי אשר ממנו ואילך הבשילה עילת התביעה שבידו להכרעה בידי הערכאות. בעניינו, לעמדתי, כאמור, מכתב ההתראה שנשלח על ידי עו"ד מטעם התובע, מגלם את עמדתו של התובע כי בכוונתו לפעול בדרכים משפטיות בעקבות אמירות שנאמרו על ידי הנתבע. מה שיש בכך כדי לשקף די והותר את קיומה של עילת תביעה קונקרטית שצמחה בפרק זמן שעבר את מרוץ ההתיישנות.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1
2 35. עמדה נוספת שתומכת בקביעתי זו בדבר העוולה המתחדשת הובאה ברע"א 4673/15
3 **שאול בר נוי נ' עמי סביר פס' 8** (8.3.16), שם בית המשפט העלה, מבלי לקבוע מסמרות,
4 כי האפשרות של קביעה של "עוולה מתחדשת", באופן שמועד תחילתו של מועד
5 ההתיישנות נפתח מדי יום- מהווה אפשרות בלתי סבירה. (בדומה לכך, ראו גם: רע"א
6 5464/22 **לדרמן נ' עיריית רמת גן** (19.10.22)) שם בית המשפט העליון אשרר את קביעת
7 ביהמ"ש המחוזי לעניין התיישנות פרסומים המהווים לשון הרע.
8
9 36. גם מעדי התובע ניתן להגיע לתוצאה דומה. כך, אביו של התובע העיד כי הנתבע פנה
10 אליו בנוגע לחשד שבנו שרף את החנות בסמוך מאד לאחר שזו נשרפה (7.7.13) וזאת
11 פרט לכך שלא הובאה עדותם של עדים נוספים שיכלו לשפוך אור על הנעשה בעניין זה
12 :⁵
13

14 "אחרי כמה ימים מהשריפה, עוד לפני כן יעקב מתקשר
15 אליי דיבר על דוד המלך והתורה, אחר כך אחרי כמה ימים
16 3-4 ימים אחרי השריפה התקשר אמר תשמע יש לי
17 עדויות כי מאיר שרף את החנות, אמר כי יש לו וידאו,
18 הוא אומר כי רואים בן אדם, הוא אמר שהוא ראה את
19 מאיר, אם אתה לא מסתדר איתי אמשך הלאה." (עמ' 20
20 שורות 13-16 לפר' הדיון מיום 31.10.22).

21 ובהמשך:

22 "השיחות התחילו יום יומיים אחרי השריפה, אחר כך
23 התחיל לדבר דברי תורה לשכנע אותי מה הוא, אחרי כמה
24 ימים הוא ביקש פיצוי" (שם בעמ' 21 שורות 7-9).

⁵ אביו של התובע העלה בתצהירו שהוגש כי לאחר פרוץ השריפה, יצר עמו קשר הנתבע והעלה בפניו טענה כי בנו הצית את החנות. האב הצהיר כי הנתבע הטיח בו האשמות קשות בבנו כגון "עברייני" "הוא שרף לי את החנות". לצד זאת, הצהיר האב כי דברים אלו נשמעו בפני נוכחים נוספים אשר נמצאו באותו אזור (סעיף 4 לתצהיר העדות הראשית של האב). חרף כך, לא הועלו שמות הנוכחים שהיו עדים לשיחה, מה שיכול היה להאיר על המועד בו אירעה השיחה. דוד אבוקסיס הצהיר בתצהירו כי במהלך השנה שלאחר פרוץ השריפה טען הנתבע בפניו פעמים רבות כי הוא והתובע אשמים בשריפת החנות. השיחה נתקיימה בעסקו בנוכחות אנשים אשר נחשפו לדבריו (סעיפים 3-4 לתצהיר דוד אבוקסיס). גם העדרו של מועד בעניין זה, פועל לרעת התובע שנטל ההוכחה להראות לבית המשפט מתי בדיוק נאמרו אותם דברי דיבה שהוא מייחס לנתבע באמצעות מר אבוקסיס פועל לרעת התובע ומעמיד בספק את טענתו כי תביעתו לא התיישנה.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1
- 2 37. בעוד שעדות האב לימדה במפורש על תחילת מירון ההתיישנות במועד סמוך לשריפת
- 3 החנות, באה עדותו של העד אבוקסיס ונותרה עמומה בעניין זה. עד זה הצהיר בתצהירו
- 4 כי במהלך השנה שלאחר פרוץ השריפה טען הנתבע בפניו ובפני נוכחים, פעמים רבות,
- 5 בחנות כי הוא והתובע אשמים בשריפת החנות.
- 6
- 7 38. העד לא נקב בעדותו מתי בדיוק במהלך אותה שנה, פנה אליו הנתבע לראשונה בעניין זה
- 8 – שמא לפני תקופת ההתיישנות או לאחריה, והדבר מטבע הדברים פועל לרעת התובע
- 9 שהיה מודע לטענת ההתיישנות של הנתבע עוד בשלב הראשון להגנתו מפני התביעה.
- 10
- 11
- 12 39. מכאן שהוכחה טענת הנתבע גם על בסיס הראיות לעניין ההתיישנות. דומני כי קביעה זו
- 13 גם מתיישבת מהימנה עם מטרת דיני ההתיישנות שהיא בין היתר, לקיים יסוד של וודאות
- 14 (ראו טל חבקין **התיישנות** 22-33 (2014); וגם: ע"א 2919/07 **מדינת ישראל נ' ליפל פס'**
- 15 30 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית (19.9.10)). בנוסף, יש בה כדי ליצור איזון
- 16 אינטרסים מנוגדים בין תובע ונתבע פוטנציאלים, כל זאת תוך שמירה על האינטרס של
- 17 כלל הציבור (ע"א 1206/16 **חברת יהלומי סמואל-רחובאטן בע"מ נ' מדינת ישראל פס'**
- 18 33 לפסק דינו של כב' הש' מינץ (9.10.18)).
- 19
- 20 40. לצד כך ומעברם של דברים נזכור כי אליבא הנתבע הוא כלל לא שוחח עם מר אבוקסיס
- 21 על התובע בעת שיחותיו עליו היו עם אביו בלבד בעת שלגבי האב הוכח כי מועד
- 22 ההתיישנות חלף גם מעדותו. דבר זה עלה גם בעדותו של התובע:
- 23
- 24 "ש. באיזה שלב אתה כבר לא שומר על השם שלו (של
- 25 התובע-ע.ע.)?
- 26
- 27 ת. בשום שלב לא דיברתי עליו בפני אף אחד. חוץ
- 28 מאבוקסיס שאמרתי לו כנראה שאתה שרפת את זה. רק
- 29 בפני האבא אמרתי לו מה שאני חושב. בפני טולדנו
- 30 אמרתי שמתגבש אצלי מחשבה שהוא לא רוצה לשפץ,

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

שמתגבש אצלי גנב. " (עמ' 3 שורות 16-19 לפר' הדיון
מיום 13.12.22).

41. טענה זו של הנתבע כי שוחח עם מר אבוקסיס בקשר אליו בלבד ולא בעניין התובע לא
נסתרה או לפחות לא הוכחה. כך בעוד שבתצהיר עדותו הראשית, טען מר אבוקסיס כי
הנתבע הטיח בפניו בחנות המכולת שבה עבד, משך שנה שלמה מאז השריפה, כי הוא
שרף את החנות ביחד עם התובע, באה חקירתו הנגדית ולימדה כי הנתבע הטיח בפניו
עניין זה בקשר אליו בלבד מבלי שהוזכרה בתשובתו לשאלה בעניין זה, טענתו בתצהיר
כי זה הטיח בו עניין זה בתור שותפו של התובע להצתה:

"ש. למה שהוא יבוא לדבר איתך על החנות שלו ?

ת. כי החנות שעבדתי שם היה ממול והוא בא
וצעק והתלהם ונכנס לחנות אמר לי שרפת את החנות
ושלחת אנשים, הוא צעק ליד אנשים. " (עמ' 24 שורות
12-15 לפר' הדיון מיום 31.10.22).

42. מכאן שגם בהיבט של בחינת עדויות עדי התובע (מבלי לגרוע את המסקנות העולות
ממכתב הדרישה), לא ניתן לשלול כי הנתבע שוחח על התובע עם אביו בלבד ולא עם מר
אבוקסיס, והיה זה במועד בו תקופת ההתיישנות חלה.

43. בכדי שהדף לא יוותר ריק, אתייחס לאשר נטען באיחור על ידי התובע בעניין זה, והוא
עיכוב מרוץ ההתיישנות בשל מגפת הקורונה אשר מנעה ממנו מלהגיש את התביעה
בתקופה זו, וזאת לאור צו חירום שסגר את בית המשפט.⁶ התובע ביסס טענה זו על סעיף
17 לחוק ההתיישנות העוסק במצב שבו בית המשפט נסגר כליל סמוך לתום תקופת
ההתיישנות מה שלא אפשר להגיש את התביעה. גם דין טענה זו להידחות ואסביר:

ראשית, טענה זו לא נטענה בכתב התשובה שהגיש התובע על כתב ההגנה של הנתבע שם
טען זה להתיישנות התביעה.

⁶ עמ' 33 ש' 19-17 לפרוטוקול דיון הוכחות מיום 13.12.2022.

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1 שנית, לגופם של דברים: בתקופת הקורונה, בזמן החלת תקנות החירום, המשיך בית
2 המשפט לפעול במתכונת חירום (ראו תקנה 3 לתקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה
3 לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), תשנ"א-1991). לצד זאת, היה ניתן להגיש כתבי
4 טענות לכל הפחות, באמצעות מערכת נט המשפט. משבית המשפט לא "נסגר" כליל, הרי
5 שלא קמה תחולה להוראות סעיף 17 לחוק התיישנות. (להרחבה ראו: ת"א (ת"א) 28564-
6 05-20 פלתי נ' קיבוץ גבולות (11.3.21)), במקרה זה נדונה ונדחתה טענה זו; וגם: ת"צ
7 (מחוזי מרכז) 65049-07-20 אילנה שטל נ' חברת פרטנר לתקשורת בע"מ פס' 25 לפסק
8 הדין (14.10.21)).

9

10

11 44. יוצא אפוא, שדין טענת הדיבה לעניין הסוגיה הראשונה לדיון, להידחות מחמת
12 התיישנות. כתוצאה מקביעתי זו, לא מצאתי להידרש לגופן של טענות התובע לרבות לדון
13 בטענת השיהוי שהייתה נוכח הדברים.

14

15 45. עם זאת ולמען השלמת התמונה אציין כי גם לו הייתי סובר אחרת ומוצא כי התביעה
16 בעניין זה לא התיישנה, עדיין לידי, היה הצדק לקבוע כי לא מתקיים במקרה זה לשון
17 הרע בעת שלכל הפחות הייתה עומדת לנתבע הגנת תום הלב מפאת הגנה על עניין אישי
18 וכשר שלו אל מול התובע ואביו ואסביר:

19

20 סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כי לשון הרע הינו
21 דבר שפרסומו עלול:

22

- 23 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה
- 24 לשנאה, לבוז או ללעג מצידם;
- 25 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
- 26 המיוחסות לו;
- 27 (3) לפגוע באדם, במשרתו, אם משרה ציבורית ואם
- 28 משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו, או
- 29 במקצועו;

30

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

46. לעמדת הנתבע כאמור, דברים שנאמרו על ידו לאביו של התובע היו במסגרת פנייתו אליו לאחר אירוע ההצתה של המושכר בכדי שהתובע ואביו יקיימו את חיוביו כלפיו להשיב את מצבו של המושכר לקדמותו ומתוך תובנה משלימה כי בנו- התובע, אחראי לאירוע ההצתה וזאת על יסוד אותם גורמים מצטברים המזכירים לעיל שהביאו אותו לחשוד בו.
- וכך תיאר זאת הנתבע בחקירתו הנגדית:

"ש. מתי התגבשה ברעתך שהתובע אחראי להצתה?"

ת. לא זוכר תאריך. כשהגיע אליי טולדנו עדיין התחיל להתגבש. פעם ראשונה שמרתי על כבודו, בפעם השניה התחלתי עם התובע לבוא לסדר, לגמור את העניינים אני לא יכול להשכיר אותה. הוא התחיל לשחק איתי. לפני זה דיברתי עם אבא שלו שהוא ערב, אמרתי אני חושב שיש פה בעיה רצינית שהבן שלך מחזיר לי חנות שרופה ויש פה בעיה של חשד שיכול להיות שזה הוא, תבוא לעזור לי לגמור את הסיפור. התכוונתי לכך שכדי שזה לא יגלוש להליך פלילי שנסגור את זה בינינו. דיברתי חצי משפט בסגנון הזה וקיבלתי מטר של קללות, יהירות כזאת. פה התחלתי להרגיש שיש פה משהו. האבא התחיל לקלל ולבזות. מצד שני שאני מדבר עם התובע הוא מתחמק. החנות פתוחה כל הזמן, מי שרוצה נכנס, לא קיבלתי מפתח. " (עמ' 35 שורות 29-36 ועמ' 36 שורות 1-2 לפר' הדיון).

דברים אלה קיבלו חיזוק בעדות אביו של התובע שצוטטו לעיל:

" אחרי כמה ימים מהשריפה, עוד לפני כן יעקב מתקשר אליי דיבר על דוד המלך והתורה, אחר כך אחרי כמה ימים 3-4 ימים אחרי השריפה התקשר אמר תשמע יש לי עדויות כי מאיר שרף את החנות, אמר כי יש לו וידאו, הוא אומר כי רואים בן אדם, הוא אמר שהוא ראה את מאיר, אם אתה לא מסתדר איתי אמשיך הלאה."

47. מכאן שלא נסתרה טענת הנתבע ולפיה פנייתו לאביו של התובע בעניין בנו לא הייתה לשם פגיעה בו ו/או ביזויו, או לשם כל הגדרה אחרת העונה לגדר "לשון הרע" המצויה בסעיף 1 לחוק, כי אם על רקע חשדו שהתובע היה זה שהצית את חנותו וזאת בהמשך

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 לצורך החוזי להניע את האב בתור ערב לשלם לו ביחד עם בנו השוכר והערב הנוסף, את
2 הנזק שנגרם לחנותו מכוח חובתם החוזית להחזיר את המושכר לקדמותו בפינויו. פנייתו
3 זו של הנתבע לאב לא הייתה מנותקת מהמציאות כאמור, וזאת בין היתר על רקע ראיות
4 רציניות שהצטברו אצלו אותה עת (דוגמת סכסוכו של התובע עם שותפו כעילה לצאת
5 מהמושכר; דו"ח כיבוי אש המלמד על הצתה; סרטון וידאו של חברת הביטוח שבו
6 רואים צלילת אדם שדומה במהותה לתובע; העדר סימני פריצה מוכחים למושכר ועוד)
7 וניכר שהנתבע האמין בכך בתום לב ובאמונה שלמה ומחזיק באמונה זו גם כיום:
8
9 " אני סבור שהתובע הצית את החנות ב-100%. אני סבור גם היום. " (שם, בעמ' 38
10 שורה 16 לפר' הדיון).
11
12
13 48. תובנה זו מתיישבת עם סעיף 15 (3) לחוק איסור לשון הרע אשר מקנה הגנה טובה מפני
14 לשון הרע בעת שהנתבע עשה זאת בתום לב ומתוך מניע להגן על עניין אישי כשר שלו
15 דבר שהוכח במקרה זה:
16
17 "סעיף 15 –
18
19 במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא
20 זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את
21 הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
22
23 סעיף 15(3) –
24
25 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי
26 כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו
27 הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו
28 ענין אישי כשר".
29
30 49. נציין בהקשר כי גם אם בסופו של דבר היה נמצא שהתובע לא הצית את המושכר, ודבריו
31 של הנתבע לאביו היו בדיעבד חסרות שחר (תוך שלא מקובלת עליו עמדת התובע
32 בתביעתו קביעת פסק הדין השלום בעניין זה הינה עדות לכך, וזאת כיוון שסוגיית זהותו
33 של המצית לא עמדה בתור שאלה או פלוגתא לדיון בהליך הקודם והתובע לא נדרש

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1 להביא ראיות לשם כך ולפיכך הדברים שנכתבו בפסק הדין בעניין זה היו כאמרת אגב
2 בלבד), עדיין מורה הדין כי הגנת תום הלב המצויה בסעיף 15 לחוק, חלה גם על ביטויים
3 שאינם אמת, ודי בכך שהוכחה הגנת תום הלב האמורה, בכדי להקנות לנתבע הגנה מפני
4 אותה עוולה:

5 "הגנת תום הלב, הקבועה בסעיף 15, קמה בהתקיים שני
6 תנאים מצטברים. האחד הוא כי הנתבע עשה את הפרסום
7 בתום לב, והשני הוא כי הפרסום נעשה באחת הנסיבות
8 המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק. החלופות
9 שבסעיפי המשנה משקפות קשת רחבה של נסיבות שבהן
10 אף אם לא הוכחו תנאי הגנת אמת הפרסום, מוצדק כי
11 הפרסום ייחנה מהגנה. בכך ניתן ביטוי לאינטרסים שונים,
12 נוסף על האינטרסים שביסוד הגנת אמת הפרסום, אשר
13 ראויים להגנה, אף במחיר של פגיעה בשם הטוב של
14 הנפגע (ולעיתים גם בזכויות אחרות). בכל אחת מן
15 החלופות הקבועות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק
16 ניתן ביטוי לאינטרס אחר. אינטרסים אלה מגוונים הם
17 וקצרה היריעה מלהתייחס בהרחבה לכולם. לשם
18 הדוגמה, החלופה שבסעיף 15(4) לחוק באה להגן על
19 הבעת דעה על נפגע ציבורי או בקשר לעניין ציבורי...
20 להבדיל מהגנת אמת הפרסום, תחולתה של הגנת תום
21 הלב אינה תלויה באמיתות הדברים שפורסמו [...] על כן
22 הגנה זו תהא רלוונטית בדרך כלל במקרים שבהם הפרסום
23 אינו אמת או שמסיבות שונות לא ניתן להוכיח כי הוא
24 נכון". (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין- אורבך ,
25 פסקה 43 (8.2.12)).

26
27 50. מכאן שדין עילת תביעתו של התובע בעניין לשון הרע להידחות על הסף. נעבור עתה
28 לדון בסוגיה השנייה שעל הפרק- זו הנוגעת לדרישת התובע לפיצוי בגין הגבלת חשבוננו
29 בבנק בגלל הנתבע.

30
31 **הסוגיה השנייה- דרישת סעדים לפיצוי מתוקף הגבלת חשבוננו של התובע כלקוח מוגבל בבנק**

32
33 51. ביסוד פרק זה עומדת השאלה האם ההמחאה שהופקדה על ידי הנתבע ולא כובדה
34 בחשבון הבנק של התובע- הופקדה כדין ואם לאו, האם הנתבע חב בנזקים עליהם עומד
35 התובע בגין כך בתביעתו זו.

36

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 52. לעמדת התובע בסיכומיו ואקדמת מילין בעניין זה, נטען כי הנתבע כלל לא התייחס כלל
- 2 במסגרת כתב ההגנה לטענות התביעה בעניין ההמחאות. לא ברורה הטרעניה של התובע
- 3 לעניין זה שעה שהנתבע הכחיש במפורש את הסעיפים הרלוונטיים לעניין זה בכתב
- 4 ההגנה: "האמור בסעיפים 13-17 מוכחש מחוסר רלוונטיות לתיק זה". וכן "טענה זו לא
- 5 נטענה בהליך הקודם גם לא על דרך הקיזוז".
- 6
- 7 53. לגופן של טענות, התובע עומד על כך שעמד בהסכמות החוזיות שאליהן הגיעו הצדדים
- 8 ליציאה מוקדמת של התובע מהמושכר. חרף זאת, הנתבע הפקיד את המחאות השכירות
- 9 שהיו בידו עת שהיה מודע למצבו של התובע בעקבות סגירת העסק ועל אף שהסכים
- 10 לבקשת התובע לפנות את המושכר ביום 7.8.2013. עקב מצבו הכלכלי של התובע חזרה
- 11 המחאה מסיבה כי אין כיסוי וכל יתרת ההמחאות האחרות חזרו ובוטלו על ידי התובע.
- 12
- 13 54. לעמדת התובע, ההמחאה שהופקדה על ידי הנתבע וחזרה, זו שהפכה את חשבון הבנק
- 14 שלו למוגבל. מה שהוביל לעמדת התובע, לנזקים כלכליים אשר בגינם צירף חוות דעת.
- 15 נוסף על כך, לעמדתו, העובדה שחשבון הבנק הפך למוגבל בעקבות פעולתו האסורה של
- 16 הנתבע- מהווה הפרה של הוראות חוק איסור לשון הרע.
- 17
- 18 55. לעמדת הנתבע, אין התובע יכול להעמיד טענות לעניין הפרת ההסכמים החוזיים, הואיל
- 19 וישנו פסק דין חלוט בו בחנה כב' השופטת אפרת אור-אליאס את ההסכם מכל היבטיו
- 20 וקבעה כי המפר היה התובע עצמו. כמו כן, בהתייחסות לעמדת התובע, העלה הנתבע כי
- 21 ההמחאות הופקדו בהתאם להסכמות אליהן הגיעו הצדדים, מאחר ובהתאם להסכם היה
- 22 על התובע להמשיך ולשלם את דמי השכירות עד להשבת המושכר במצבו ערב השריפה
- 23 לחזקתו.
- 24
- 25 56. בנוסף, הסביר הנתבע שההמחאה שחזרה הייתה חמישית במספר, מתוך עשר ההמחאות
- 26 שחזרו. ההמחאה הראשונה חזרה ביום 1.7.2013 והעשירית ביום 28.1.2014. על כן,
- 27 מדובר בפרק זמן ממושך בו התובע יכול היה להיערך. לעמדת הנתבע, בנוסף, חוות הדעת

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 שהוגשה על ידי התובע חסרת כל בסיס ואינה מתיישבת עם עילות התביעה. נוסף על כך,
- 2 חוות הדעת נערכה ללא כל בדיקה וביקורת כפי שניתן לצפות מעד מומחה.
- 3
- 4 57. במכלול הטענות של הצדדים הרי שיש לבחון את תוקפן של ההמחאות שניתנו על ידי
- 5 התובע לנתבע עבור השכירות, בראי כלל ההסכמות החוזיות אליהן הגיעו הצדדים.
- 6
- 7 58. אין חולק שביום 26.12.2011 חתמו הצדדים על הסכם שכירות למושכר לתקופה של 12
- 8 חודשים. הצדדים האריכו את ההסכם מעת לעת, עד שהארכה החוזית האחרונה נעשתה
- 9 ביום 13.3.2013. שם חתמו הצדדים על הסכם לארכת תקופת השכירות לעוד 12 חודשים
- 10 (להלן: "הסכם הארכה").
- 11
- 12 59. התובע שחפץ היה לסגור את עסקו שניהל במושכר, פנה ביום 11.6.2013 לנתבע בבקשה
- 13 ליציאה מוקדמת. לאחר דין ודברים, הסכימו הצדדים שהתובע יפנה את המושכר ביום
- 14 7.8.2013 כנגד תליית שלט להשכרה חודש ימים לפני כן (להלן: "הסכם היציאה"). ביום
- 15 7.7.2013 כחודש לאחר פנייתו של התובע, כאמור, פרצה שריפה במושכר.
- 16
- 17 60. בין הצדדים קמה מחולקת לעניין החבות בנזקים שנגרמו במושכר בעקבות השריפה.
- 18 מחלוקת זו התבררה כאמור בהליך שהתנהל קודם לכן בבית משפט קמא. הואיל ובגין
- 19 הסוגיות שהתבררו קם מעשה בית דין, אבהיר כי בדיון הנוכחי, אמנע מלהתייחס לגופה
- 20 של כל טענה הקשורה במישרין או בעקיפין לקביעות שניתנו בהליכים הקודמים. אפוא,
- 21 מעיון בפסק הדין, ניכר כי סוגיית ההמחאות לא נדונה בפסק הדין אם כי, לא הועלו טענות
- 22 על ידי התובע שכאן לעניין זה.
- 23
- 24 61. כך ובהתאם, בעוד שזהותו של מצית החנות לא עמדה כשאלה לדיון בהליך קמא, כן
- 25 עמדה לדיון שאלת אחריותו של התובע להשיב לידי הנתבע את המושכר, כשהוא במצבו
- 26 התקין ערב השריפה שפקדה אותו וזאת מכוח לשונו של סעיף 13.1 וסעיף 21.1 להסכם
- 27 השכירות. בנתחו את הסוגיה, הגיע בית משפט קמא למסקנה כי על התובע כאן היה
- 28 להשיב לידי הנתבע את המושכר במצב תקין ערב שריפתו, וכי התובע לקח על עצמו

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1 מיוזמתו, חרף הנטען בסעיף, לעשות כן, ופעל לצורך העניין מתוך מודעות שחובה זו
2 חלה עליו ללא קשר לסיבת השריפה או זהות המצית:

3
4 "בהינתן שכך, גם התנהגות השוכר לאחר השריפה
5 מצביעה, כי הוא ראה בהשבת מצב החנות לקדמותה, עובר
6 לשריפה, כחלק מהתחייבותו בהסכם השכירות, ללא כל
7 קשר לסיבה שבעטיה פרצה השריפה בחנות." (פיסקה 47
8 לפסק הדין).
9

10 62. בהמשך הגיע בית המשפט למסקנה כי התובע הפר את חובתו זו כלפי הנתבע בעת שלא
11 השיב לידיו את המושכר במצב תקין כמוסכם:

12
13 "לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובראיות שהוגשו לתיק
14 בית המשפט, אני מקבלת את טענת התובע, כי החנות לא
15 הושבה במצב תקין, וכי הושארה ביום מסירת החזקה
16 כשנדרשים בה שיפוצים נרחבים." (פסקה 64 לפסק הדין).

17
18
19 63. מסקנה זו של בית משפט קמא קיבלה חיזוק בפסק הדין בערעור:
20

21 "צודקים המערערים כי סעיף 13.1 להסכם השכירות,
22 שמבטא את אחריותם למצב המושכר, לא מקים חבות
23 מוחלטת בכל הנוגע להשבת המושכר לקדמותו. ברם,
24 שאלת החבות ואופייה לא הייתה סלע מחלוקת בהליך
25 בבית משפט קמא ולא לובנה במהלך דיון ההוכחות (סעיף
26 43 לפסק הדין). המערערים לא הכחישו, בכתב ההגנה
27 שהגישו, את החבות המוחלטת שיוחסה להם מכוח סעיף
28 13.1 להסכם, בסעיף 9 לכתב התביעה (המערערים 'דילגו'
29 בכתב ההגנה על סעיף 9 לכתב התביעה ולא התייחסו
30 אליו בכלל, בניגוד להכחשותיהם לסעיפים אחרים בכתב
31 התביעה, הכחישו את סעיפים 7, 8 לכתב התביעה
32 ולאחריהם את סעיף 11 וגו'); הודו, בסעיף 8 לכתב
33 ההגנה בחובתם להשיב את המצב לקדמותו וחלקו רק על
34 הסכום שנדרש לשם כך מה שמלמד, כי הם הודו בחובתם
35 המוחלטת להשיב את המצב לקדמותו וטענו להגנתם, כי
36 הם עמדו בחובתם זו; התנהלות המערערים לאחר אירוע

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1 השריפה מלמדת על הכרה בחובתם להחזיר את המצב של
2 המושכר לקדמותו גם בשל אירוע השריפה ללא קשר
3 לסיבת פריצתה, כך שטענת בא כוחם, בערעור לפנינו, כי
4 אירוע השריפה מנתק את אחריות מרשיו הינה טענה
5 כבושה שהועלתה רק בשלב הערעור. ("עמ' 2 לפסק
6 הדין).

7
8 ובהמשך:

9 "אכן, איש המקצוע מטעם המשיב לא הציג חשבונות או
10 יומן עבודה. בית משפט קמא זקף זאת לחובת המשיב.
11 ברם, המערערים שחבים באופן מוחלט בהשבת המצב
12 לקדמותו בגין שריפה שאירעה במושכר בזמן החזקתו של
13 המערער 1, ואף הודו בכך, לא ראו לנכון, בזמן שתיקנו,
14 לטענתם, את המושכר, לצלם, לתעד אף לא להביא לעדות
15 את מבצע השיפוץ מטעמם. ("עמ' 3 לפסק הדין).

16
17 64. הלכה למעשה גם התובע הודה בכך במסגרת חקירתו הנגדית בהליך כאן:

18
19 "אני עשיתי טעויות אני אשם, אני אמרתי לבית משפט
20 ביושרה שאחזיר את המצב לקדמותו, בית המשפט אמר
21 זאת בפרוטוקול והוא חייב אותי כי לקחתי אחריות כי
22 התחייבתי להחזיר את המצב לקדמותו לפי השמאות של
23 חברת הביטוח כולל הדברים שהוספתי " (עמ' 14 שורות
24 6-9 לפר' הדיון מיום 31.10.22).

25
26 65. בית משפט קמא גם התייחס בפסק דינו (פסקאות 133-121) לדרישתו של הנתבע כאן
27 (התובע שם) לסעד בגין הפסד חודשי שכירות לנוכח אי השבת המושכר לחזקתו כדין
28 וקבע לקבל את דרישתו זו של הנתבע באופן חלקי, ולהעמידה על שני חודשי שכירות:

29
30 "זכאי התובע, לפיצוי בגין חודש השיפוץ וחודש נוסף לשם
31 חיבור החנות חזרה לרשת החשמל, ובסך הכל חודשיים.
32 הפיצוי הוא בגובה דמי השכירות שבהסכם השכירות" (פס'
33 133 לפסק הדין).

34
35 66. אף בהתאם להסכמות החוזיות הכתובות אליהן הגיעו הצדדים לרבות במסגרת הסכם
36 היציאה- הדין עם הנתבע. הסכם היציאה לא מומש הואיל ואירוע השריפה מנע מהצדדים

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1 לממש את הסכמתם לסיום היחסים החוזיים על פי הסכם היציאה. מכאן, הרי שיש לבחון
2 את ההסכמות החוזיות שבין הצדדים, הלכה למעשה. לפני הסכם היציאה, הצדדים חתמו
3 על הסכם הארכה. מעיון בו נמצא הסעיף שלהלן:
4
5 "כל התנאים שבחוזה מיום ל' בכסלו תשע"ב נשמרים בתוקפם גם
6 לצורך הסכם זה ללא כל שינוי למעט התאריך והסכום"
7
8 67. אם כך, הרי שיש לפנות להסכם השכירות הראשון שנכרת בין הצדדים. שם בסעיף 7
9 להסכם השכירות הסכימו הצדדים את שלהלן:

"הפסקה מוקדמת של השכירות

12
13 "השוכר לא יהא זכאי להביא את השכירות שעל פי חוזה זה לכלל סיום
14 לפני תום תקופת השכירות. אם יפסיק השוכר את השימוש במושכר
15 ו/או יפנה אותו לפני תום תקופת השכירות לא יהיה בכך בכדי לשחרר
16 את השוכר ממלוא התחייבויותיו על פי הסכם זה, כולן או מקצתן, לרבות
17 התחייבותו לשלם למשכיר את דמי השכירות עד תום תקופת השכירות
18 בין אם ישתמש במושכר ובין אם לא."

19 (ההדגשות אינן במקור)

20
21 68. וכן גם, סעיף 8.3 להסכם:

22
23 "למען הסר ספק מובהר בזאת כי השוכר ישלם את מלוא דמי השכירות
24 עבור כל תקופת השכירות וזאת בין אם ישתמש במושכר ובין אם לאו."

25
26 69. וכך גם, סעיף 21.1 להסכם אשר חייב את התובע להשיב לידי הנתבע את
27 המושכר "במצב טוב, תקין וראוי לשימוש".

28
29 70. אפוא, מן המקבץ החוזי עולה, כי הנתבע הפקיד כדין את ההמחאות בהתאם להסכמות
30 החוזיות אליהן הגיעו הצדדים מקדמת דנא ואשר נותרו בעינן כל עוד לא הושב המושכר

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 לידיו בהתאם לאותן הסכמות כאמור, וזאת כנתמך בעדותו של התובע עצמו
- 2 ובקביעותיהם של בתי המשפט בהליכים הקודמים ולפיהן התובע הפר את חובתו זו כלפי
- 3 הנתבע, וזאת בהתאם לתנאי היסוד לפי הסכם השכירות המקורי שהוראותיו הוחלו
- 4 בהסכם השכירות המוארך ואשר הצדדים לא שינו מילה מהוראותיהם של הסכמים אלה
- 5 במסגרת הסכם היציאה.
- 6
- 7 71. למעלה מהצורך ולשם השלמת התמונה אציין כי משעניין זה כבר עלה ונדון בהליך
- 8 קודם, עניין לנו בהשתק פלוגתא המשתיק את התובע מלתובע את אותו עניין בהליך זה
- 9 ואסביר:
- 10
- 11 72. השתק פלוגתא הוגדר בפסיקה בע"א 246/66 קלוצר נ' שמעוני עמ' 584 (18.10.68)
- 12 כלהלן:
- 13
- 14 "אם במשפט הראשון הועמדה במחלוקת שאלה עובדתית מסוימת,
- 15 שהייתה חיונית לתוצאה סופית, והיא הוכרעה שם, בפירוש או
- 16 במכללא, כי אז יהיו אותם בעלי דין וחליפיהם מושתקים מלהתדיין
- 17 לגביה מחדש במשפט השני, חרף אי הזהות בין העילות בשתי
- 18 התביעות".
- 19
- 20 73. אם כך, הרי שעל פי הכלל של השתק פלוגתא, אין לאפשר לבעלי הדין או לחליפיהם
- 21 להעלות לדין מחדש פלוגתא שנדונה לגופה והוכרעה במסגרת הליך קודם, אף אם עילת
- 22 התביעה שנתבעה בכל אחת מן ההתדיינות שונה. לאמור, אין קשר בין עילות התביעה
- 23 בין שני ההליכים השונים, כדי לקבוע שבעל דין בהליך האחרון מנוע מלעלות טענה
- 24 שחסומה בהתאם לעיקרון של השתק פלוגתא (להרחבה ראו יששכר רוזן צבי **הרפורמה**
- 25 **בסדר הדין האזרחי: מורה נבוכים** 796 (מהדורה שנייה, 2023).
- 26
- 27 74. בנסיבות האמורות, הפלוגתא שבפניי בסוגיה זו, וזה בעיקרה ובמהותה לפלוגתא שנדונה
- 28 והוכרעה בהליך הקודם שכן, לב ליבו של הפלוגתא בעניינו- טמון בהכרעה על תוקפן
- 29 של הסכמות חוזיות אליהם הגיעו הצדדים. סוגיות חוזיות אלו נדונו ונבחנו כאמור בהליך

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 הקודם, אם כי התובע ששם, הלא הוא הנתבע שכאן- העלה טענה שהוכרעה לעניין קבלת
- 2 סעד בגין הפסד חודשי השכירות והשבת המושכר לקדמותו. מה גם, שהנתבע ששם, הלא
- 3 הוא התובע שכאן- נמנע מלעלות טענת הגנה לעניין זה, לרבות טענת הקיזוז כעמדת
- 4 הנתבע בהליך זה. לפיכך, דומני שהליך זה אינו יכול להוות מקצה שיפורים לטענות
- 5 שנדונו והוכרעו זה מכבר בהליך הקודם, אם כי בעילות שונות, אולם בגין אותה מסכת
- 6 עובדתית זהה.
- 7
- 8 75. אם כך הסוגיה, הרי שגם מבחינה מערכתית ניסיון לקיים הליך נוסף באותה עילה או
- 9 פלוגתא עלול לפגוע בעיקרון היעילות, בעיקרון סופיות הדיון וכן, עלול להוביל
- 10 להכרעות סותרות (ראו יששכר רוזן צבי לעיל, בעמ' 738).
- 11
- 12 76. גם אם אצא מנקודת הנחה כי הסוגיה השנייה עולה כדי "עוולה נזיקית מתמשכת"
- 13 המקימה זכות לניזוק לתבוע בגינה ולאחריה- הרי שבנסיבותינו החליט התובע לחכות
- 14 ולא לתבוע (שכנגד) או למצער לעלות טענה הקשורה לסוגיה זו בהליך קודם. לפיכך, אין
- 15 התובע יכול לפצל את תביעותיו כמספר העילות שנוצרו, אלא עליו היה לרכז במסגרת
- 16 תובענה אחת את כל טענותיו בגין הנזקים שנגרמו לו עד למועד הגשת התביעה שניהלו
- 17 הצדדים קודם (ראו ע"א 477/68 הופמן נ' לויטל עמ' 56 לפסק הדין (9.9.69); וגם: ע"א
- 18 649/69 רכטמן נ' טכניכין מרכז להשכלמות טכנית ותיכונית עמ' 63 לפסק הדין
- 19 (15.7.70); וגם בהיקש המתבקש: ע"א 259/83 אריה חברה לביטוח בע"מ נ' סקום בע"מ
- 20 עמ' 145 לפסק הדין (11.9.85)).
- 21
- 22 77. נימוק נוסף שניתן לעלות בעניין זה - טמון בכלל "השתק הגנה", זאת לאור ההבנה כי
- 23 במידה ותביעה דנא תתקבל אזי, יש בה כדי לאיין את תוצאות פסק הדין של התביעה
- 24 הקודמת שנוהלה. כל זאת, לצד העובדה כי עסקינן באותה מסכת עובדתית שנדונה
- 25 והוכרעה כאמור בפני בית המשפט, אף אם כי בבית המשפט של הערער.
- 26
- 27 ודוק, לתובע בהליך הקודם עמדה האפשרות לעלות טענות לעניין הנזקים עליהם הוא
- 28 עומד בהליך זה, או למצער להגיש תביעה שכנגד בגין כך. משלא עשה כן, אין הוא יכול

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

- 1 לפצל את תביעותיו כמספר העילות שנוצרו כאמור (ראו והשוו: ע"א 1320/04 **צבעוני נ'**
- 2 **בנק הפועלים** (25.5.05). להשלמת התמונה אציין כי התובע היה מודע לאפשרות שעמדה
- 3 לו לכלול את תביעתו זו במסגרת ההליך בבית משפט קמא או למצער לתובע קודם לכן
- 4 את הנתבע אך הוא בחר שלא לעשות כן מנימוקיו שלו⁷.
- 5
- 6 78. נוסף על כך, אעיר כי לא מצאתי קשר סיבתי בין ההמחאה שהופקה והוחזרה, לבין
- 7 הפיכתו של חשבון הבנק למוגבל. עמדתי נשענת על העובדה כי ישנן המחאות נוספו
- 8 אשר הופקדו והוחזרו. רובן אינן קשורות לנתבע. בנוסף, קביעתי נשענת גם על הודעתו
- 9 של התובע בהליך דנא כי מצבו הכלכלי היה קשה, לאור החבות שהוטלה על כתפיו
- 10 בעקבות נזקי שריפת הנכס. אי לכך, עולה היתכנות כי מצבו הכלכלי של התובע הוביל
- 11 למצב בו חשבונו היה מוגבל, ולא ההמחאה שהופקדה והוחזרה - כסיבה שבלעדיה הפך
- 12 החשבון לכוזה. נוסף על כך ואתאר כי התובע כלל לא הוכיח לבית המשפט כי הנתבע
- 13 היה מודע לאפשרות שהפקדת אותה המחאה יובל חשבונו להיות מוגבל באופן אשר הרע
- 14 עם התובע מתוך מודעות שלמה לנעשה. יש בנוסף לזכור כי מעצם משיכת המחאה ללא
- 15 תנאי לטובת אדם, חזקה כי זו תפרע ודינה כדין מזומן. על כן, לא בעצם הפקדת ההמחאות
- 16 חטא הנתבע אלא התובע במצב חשבונו שלא אפשר את פירעונן.
- 17
- 18 79. אם לא די בכך אזי כאקורד לסיום, אציין כי יש טעם בעמדת הנתבע בסיכומיו (סעיף 26
- 19 לסיכומים) ולפיה לא נמצא קשר סיבתי שבין נזקיו של התובע עלי חוות דעת המומחה
- 20 מטעמו בפרט ביחס לביטול רכישת הדירה ותוצריה, לבין הפקדת אותה המחאה או
- 21 ההמחאות בידי הנתבע. כך לא נמצא מה קשר סיבתי יש בין ביטול עסקת מכירת אותה
- 22 דירה (שנעשתה בכלל עם אשת התובע שאינה בעלת דין) כ- 3 שנים לאחר שריפת החנות
- 23 לבין הפקדת אותן המחאות, והכיצד ניתן ליישב עם טענת התובע כי חשבונו הוגבל ביום
- 24 25.8.13 עם חתימתו על זכרון דברים לרכישת דירה ביום 13.4.16 והנזק מפאת ביטול

⁷ בדיון קד"מ מיום 20.1.2021 העיד התובע את שלהלן: "... אני לא מחפש לריב עם אנשים והיה לי נזק מאד גדול אחרי השריפה בחנות וכו'. בזמנו יכולתי לתובע אבל החלטתי לשתוק מפאת כבוד. בסופו של דבר הוא עשה מה שעשה והוציא דברים במרמה ועל זה הערער. בצר לי אני פונה לתביעה בגלל המצב הכלכלי שנקלעתי אליו אחרי השריפה" (עמ' 3 ש' 32-34 **לפרוטוקול הדיון**). נוסף על כך, בסעיף 7 לכתב התביעה הודה התובע כי השריפה שפרצה במושכר הובילה אותו לקריסה כלכלית ובכל זאת אף שעל פניו מכון התובע לקריסה במועד הרלוונטי להליך הקודם, הוא בחר לפנות בתביעה זו עתה.

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1 אותה עסקת מכר מפאת מצבו הכלכלי עם העובדה שבמועד זה היה חשבונו כבר מוגבל.
2 כמו כן הוכח כי כפי שהתוודה על כך בית המשפט מחוות דעת חברת הביטוח ובעדות
3 התובע עצמו, כי מצבו הכלכלי של התובע שהובילו לכדי הגבלת חשבונו אינו קשור
4 בהכרח בהפקדת אותן שתי המחאות בידי הנתבע בפרט המחאה אחת שלעמדתו הובילה
5 להגבלתו, אלא בעסקו שקרס ובעקבותיו וכניסה לבור כלכלי שגרם לו לחובות (עדות
6 התובע בעמ' 18 שורות 11-12 לפר' הדיון מיום 31.10.22).

7

8 80. אם כך, הרי שדין טענות התובע בסוגיה השנייה להידחות גם כן.

9

10

11

12

סוף דבר

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

81. אפוא יוצא כי במכלול האמור לעיל, דין התביעה להידחות על כל רכיביה וכך אני מורה.

82. בשים לב לכך שהתובע האריך את ההליך שלא לצורך, הגם שהוכחו לו הקשיים
המהותיים שבכך,⁸ כפי שהנתבע הטעים בסיפא סיכומיו, וככלל מעצם הגשת תביעה זו
שלא היה בה צורך, פרט על פניו לבוא בחשבון עם הנתבע על ההליך הקודם שזה פעל
באמצעותו כלפיו, אני עושה שימוש בסמכות המנויה בתקנה 156 לתקנות סדר הדין
האזרחי, תשע"ט-2018 המאפשרת הטלת הוצאות לטובת הנתבע ולהעמידן על סך
40,000 ₪ שכר טרחת ב"כ הנתבע.

83. כספים אלו ישולמו מכספי העירבון שהפקיד התובע בתיק ואלו יועברו לב"כ הנתבע בידי
הגזברות ואילו יתרתם בסך 20,000 ₪ תשולם על ידי התובע בתוך 30 ימים מהיום שאם
לא כן יישא סכום זה בהפרשי ריבית והצמדה כחוק.

84. במסגרת זו הבאתי בחשבון גם שימוש בסמכותי המנויה בתקנה 151 לתקנות המיועדת
לאזן בין זכות הגישה לערכאות לבין שיקולים מוסדיים, ובהם מניעת תביעות סרק,
שאיפה למניעת ניהול מכביד של ההליך או שימוש בהליך שלא בתום לב". (לעניין זה

⁸ ראו החלטתי בדיון קדם המשפט מיום 27.2.2022.

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 53119-08-20 מולקנדוב נ' זר

תיק חיצוני:

1 ראה רע"א 7650/20 Magic Software Enterprises Ltd נ' פאירפלאי בע"מ, פסקה
2 9-10 ((28.12.20)).

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"ד, 08 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.

נדי סומך, שופט

24

25